

Az utóbbi időben nagy lépést tettünk előre a tömeg szerinti osztályozás terén, részben a hagyományosnak számító mechanikus működési MOBA, részben a felsőpályás elektromos tömegosztályozó segítségével. Ezen berendezések második generációs gépei jelentik a fejlődés útját.

Ha a csomagolásunkat fejleszteni, korszerűsíteni akarjuk, úgy a tálcás csomagolási módokat kell alkalmazni a jövőben. A tálca anyagát is korszerűsíteni kell, a habszírol tálca helyett a mélyhűzött polisztirol tálca alkalmazandó, amelyek szilánkmentesen, nem morzsalékosan törnek. Ehhez a csomagoláshoz a megfelelő gépek már kialakítást nyertek.

A korszerű csomagolás tartozékának tekintendő az áru korszerű számbavétele, nyilvántartása.

Ezen a számítógépes nyilvántartást értem, az áru beérkezésétől a kiszállításig bezáróan, beleértve az áru kiszámlázását is. Ez természetesen együtt jár az áru korszerű jelölésének kialakításával, a vonalkódos jelölés alkalmazásával.

A LÚDTERMELÉS LEHETŐSÉGEI A JELENLEGI KÜLPIACI HELYZET TÜKRÉBEN, KÜLÖNÖS FIGYELEMMEL A MÁJ ÉS TOLL ÉRTÉKESÍTÉSÉRE

DR. TOBAK ISTVÁN vezérigazgató (Kecskeméti Baromfifeldolgozó V.)

Az előadás bevezetője rámutat a hazai lúdtartás több évszázados hagyományainak okaira, illetve a lúdtermékek exportjának múlt századba visszanyúló hagyományaira.

Jelenleg is a baromfifélék exportján szerzett deviza mennyiségének megközelítően a felét adják a lúdtermékekből származó bevételek, másrészt a lúdból előállított legtöbb termék a gazdaságos export sávjába tartozik. Ezen termékek a baromfiexportot ciklikusan több ízben is sújtó konjunkturális ingadozásoknak is a legjobban ellenálltak az elmúlt évtizedekben. Napjainkban viszont rendkívül erős dekonjunktúra tanúi vagyunk a libavonalan is a tenyésztéstől az értékesítésig.

Megállapítható, hogy a továbbiakban a termelés nem hagyhatja figyelmen kívül a piac potenciális felvevőképességét, mert például jelenleg már a libahús még drasztikus árengedménnyel sem adható el. Ezért fel kell ismernünk a piactól függő termelésszabályozás jelentőségét és elkerülhetetlenségét. A termelésszabályozást természetesen csak nagyon alapos és megbízható piaci információ alapján lehet megvalósítani.

Az előadás táblázatokkal bizonyítja a termelés, illetve a felvásárlás növekedését — kiemelve az 1982. évi közel 20%-os növekedést, amely egyébként megalapozatlan volt —, amit az értékesítés nem tudott ebben az évben követni.

Jelenleg a piacot egyértelműen a túltermelés jellemzi a libahús vonatkozásában. A piaci helyzet zavarosságát sajnos a libatermékek eladásával foglalkozó külkereskedelmi vállalatok közötti teljes koordinálatlanság is befolyásolta, illetve a termelővállalatok sem ítélték meg helyesen a piaci felvevőképességét, ami elsősorban a baromfifeldolgozó vállalatok számára igen nagy veszteségekhez vezetett.

Ami a libamájtermelés és -export nemzetközi vizsgálatát illeti, megállapítható, hogy a libamájtermelés felszabadulás után visszaesett, és csak a 70-es évek végére érte el az 1938-as szintet.

Az elmúlt 4 év alatt a libamájexport kb. 74%-kal nőtt. Az export 85%-a Franciaországba, a fennmaradó 15% egyéb tőkés országokba irányul. Ami a minőséget illeti, az az utóbbi 3 évben olyan szinten stabilizálódott, hogy az első és másodosztályú máj kihozatala meghaladta az összes exportált máj 50%-át.

Szintén táblázati adatokból levonható következtetés, hogy a májpremizálási rendszer bevezetése megfelelő termelői érdekeltséget teremtett és mind mennyiségi, mind minőségi javulást eredményezett.

Az exportot jó ütemben sikerült növelni, és az ipar ki tudta használni az 1978 utáni konjunktúra kínálati lehetőségeket. Más a helyzet a 80—81-es években, amikor is a piac telítettsége az árakban közel 19% csökkenést okozott, ami éves devizabevételt — magasabb mennyiségű kiszállítás mellett is — több mint 2,5 millió dollárral csökkentette.

A májexportnál meghatározott évi növekedést és exportvolumenre kell figyelembe venni és a szezonális hatást nem szabad figyelmen kívül hagyni.

A libatermékek közül még mindig a libamájpiac mutatja a legkiegyensúlyozottabb képet, amit ki kell használnunk, az előbb elmondottakra való figyelemmel.

A libatoll tekintetében hazánk mint tekintélyes exportőr ismert a világgpiacon. (Pl. a Kínai Népköztársaság után a 2. helyet foglalja el az évi 8,5%-os részesedésével.) Tollexport zömében a dollárövezetbe irányul és új vevőként jelentkezett még Japán is. A magyar tollexport mintegy 80%-át a Kecskeméti Baromfifeldolgozó Vállalat Tollüzeme exportálja, amelyet a Délalföldi Vízibaromfitermelő Vállalatok Gazdasági Társasága keretén belül és az abban tömörült vállalatok szervezésében vásárolja fel.

A Kecskeméti Baromfifeldolgozó Vállalat közel 100 millió forintos beruházással egy teljesen automatizált, korszerű mosóüzemet hozott létre, megteremtve ezáltal a tollmosás és kikészítés korszerű technikai és technológiai feltételeit. Az így előállított kész tollért a világgpiacon mintegy 25—40%-kal magasabb árat lehet elérni. A tollexport lebonyolítója a Terimpex, amelynek kialakult vevőköre, szakmailag jól felkészült üzemeltetők vannak, akik a konjunktúrának kitett exportcikk értékesítését megfelelően képesek végezni. Az utóbbi években a Terimpex mellett több külkereskedelmi szervezet kapott párhuzamosan eseti exportjogot a nyers és elsődlegesen feldolgozott tollra, ami viszont nem járult hozzá a tollárak megtartásához, sőt devizabevétel-csökkentést eredményezett.

A jelenlegi világgpiaci helyzetben minden tollféleségben értékesítési problémákkal kell számolni, de hosszabb távon a magasán kikészített toll exportja kedvezőnek ítéhető meg.

A libahús-értékesítés miatti törzsszállomány-kivágás azonban a tollexportra is kihatással lesz.

A tollpiac rendkívüli érzékenysége megköveteli, hogy ne a hazai versenyből származó vállalati előnyök legyenek döntőek, hanem a népgazdasági szemlélet kerüljön előtérbe.

AZ NDK BAROMFIGAZDÁLKODÁSA

DR. SIELAFF, HEINZ prof. habil (Humboldt Egyetem Berlin)

A nemzetközi együttműködésnek és saját erőfeszítéseinek köszönhetően az NDK baromfigazdálkodása az utóbbi évtizedekben pozitívan fejlődött. A tenyésztés és reprodukálás egységét az üzemek szakosítása és a kifejezetten lépcsőzetes jellegű termelés bevezetése által érték el. A vágókapacitás kielégítő, elegendő feldolgozóüzem áll rendelkezésre, ahol a baromfihús felhasználásával, vagy pedig kizárólag baromfihúsból viszonylag sokféle terméket állítanak elő.

A tenyésztői tevékenység középpontjában az apai vérvonalak teljesítőjegyeire a növekedési sebesség és a nagy húshányad, valamint a jó testarányok a jellemzők,